שנת שבע עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו — אז נדברו יראי ה' — אייר התשע"ג

עקבתא דמשיחא

גליון עקבתא דמשיחא — יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א — ת.ד 57194 ירושלים — גליון 319

תתן אמת ליעקב! – האבדה הגדולה בהסתלקות שר התורה והיראה הגה"צ רבי יעקב יוסף זצ"ל!

מחלל עולמינו נסתלק בפניא דמעלי שבתא, אחד ומיוחד מגאוני וצדיקי הדור, איש אמת ושונא בצע, גאון אדיר ומזכה הרבים נדיר בדורנו. חכם יעקב יוסף זצ"ל.

מקום עולה של תורה

אהבת ושקידת התורה שלו היתה ללא גבול. הש"ס והפוסקים היו לחם חוקו ומשוש חייו. עד כי היו טבועים בדמו ממש. וכל חללי עולם לא היו שווים בעיניו כמו שיעור אחד של תורה. ואכן זכה להקים עולה של תורה במסירת שיעורים לאלפים עשרות בשנים. והמוני בתים נבנו על אדני התורה וההלכה הצרופה בזכותו.

הפסקתי כבר לספוד...

לפני כשמונה עשרה שנה, דיבר הרב לפני השיעור על דברי חז"ל "אינו דומה אדם ששנה פרקו מאה פעמים למאה ואחת". אחד מהלומדים הוותיקים אזר אומץ ושאל: כמה פעמים כבודו למד את השולחן ערוך? הרב בענוותנותו הגדולה לא רצה להשיב, אולם כאשר לחצו עליו כולם ענה בחצי חיוך: "אני גמרתי מאה עשרים פעם את השולחן ערוך, ומאז הפסקתי לספור".

בא למסור שיעור בתוספת תשלום לגבאים...

בנו בכורו דידדנו מנוער הרה"ג ר' עובדיה שליט"א שח לנו השבוע, כי מהות חייו של אביו היתה לזכות את הרבים ולהרביץ תורה בכל עת. עוד מלפני עשרות שנים היה מכתת רגלו מבית הכנסת למשנהו ומלמד את הציבור דבר ה' זו הלכה, בצורה יסודית ובהירה. בשביל מטרה זו לא ענין אותו לא כסף ולא כבוד. היה בית כנסת אשר לא הסכים בזמנו שימסור שיעור במקום, היות והוצאות החשמל רבות הם. והרב היה משלם להם מכיסו בכל חודש את דמי החשמל, ולא רק שלא קיבל שכר אלא שילם...

מלמד שלא שינה – הגליון דולר שלא רגשו...

גם לאחר שהקים את מפעלו האדיר 'חזון יעקב' אשר שכן בבית הכנסת 'בורכוב' שם נמסרו בכל יום שיעורי תורה סביב השעון, והדבר עלה לו ממון רב. מעולם לא נסע לחו"ל ולא לקח לעצמו חופשה. רק המשיך בסדר יומו להרביץ עוד תורה ולאגור לעולם שכולו נצח. פעם אף התחננו בפניו כי אם יבוא רק למשך שבוע למקום פלוני בחו"ל הרי שיקבל מליון דולר תרומה למפעל שיעורי התורה האדיר שהקים, אך הרב לא התרגש מהממון והשיב בפשטות: 'אם מן השמים רוצים הכסף יגיע אף ביושבי בירושלים'

כל רגע יקר בעיניו מכל הון

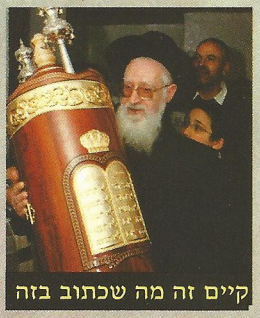

קיים זה מה שכתוב בזה

כאשר היה מקבל זצ"ל קהל בחדר קטן סמוך לבית המדרש 'בורוכוב', היה הרב בודק כל רגע אם הרב שאמור למסור את השיעור מאחר, ואז היה עולה ומוסר שיעור עד שיגיע. ואף בימי בן הזמנים כל רב שלא יכל להגיע ידע כי יבקש מחכם יעקב והוא ימסור שיעור במקומו.

מה הבעיה תבוא עם האופנוע...

ומספר לנו הגר"י ועקנין שליט"א, כי באחד הימים היה אמור לקחתו אחד התלמידים למסור שיעור במקום מסוים. אולם הלה התקשר לרב והתנצל כי אין לו רכב מלבד 'אופנוע', הרב בפשטותו השיב מיניה וביה: מה הבעיה, תבוא עם האופנוע. הלה הגיע והרב חבש קסדה לראשו וכך נסע למסור את השיעור צאו וראו כמה ענוותן ושפל ברך היה.

מתי היה מוריד את המשקפים

הקדושה והטהרה הייתה טבועה בדמו, ידידו הגר"י ועקנין שליט"א מספר, כי בכל פעם אשר נכנסה אשה לבית הדין היה חכם יעקב מוריד את משקפיו ומניחם על השולחן, ואינו מחזירם עד אשר יצאה האשה מחדר בית הדין ובכלל היה רחוק מדברים הללו עד קצה האחרון.

ראשית תחזרו לביתכם...

עוד מספר הגר"י ועקנין שליט"א: הסייעתא דשמיא אשר הייתה לו גדולה ועצומה, לא אחת היו באים לדון בבית הדין זוג אשר היו עומדים להתגרש ופרודים זה מזה זמן רב. והוא זצ"ל הרגיש כי זוג זה אפשר להצילם, והיה אומר להם נחרצות: ראשית כל תחזרו לגור יחד בביתכם, ורק לאחר מכן נדון בענייננכם. הללו היו חייבים לקבל את פסק האב"ד, ומשהלכו לביתם לא חזרו שוב. שכן הרב בחכמתו ידע כי אם יחזרו לביתם הכל יבוא על מקומו.

זכי הברכה שלי שזזה...

הרב יעקב יוסף זצ"ל

בנו שליט"א מדגיש ביותר את הענווה והשפלות אשר הייתה כל מהותו. למרות שהיה גאון אדיר הבקיא בכל ממני התורה, לא החזיק מעצמו כלל. ולדוגמא מציין בנו שליט"א, כי בתקופה האחרונה סיפר לו אבא, שבהיות היום בתפילה (כדרכו בכל יום) בקבר שמעון הצדיק נפגש הוא עם כ"ק הגה"צ הרבי מתולדות אהרון שליט"א וביקש מן הרבי כי יברכו לרפואה. והיה שמח מאוד מברכתו של צדיק. אולם סיים האבא ואמר: האדמו"ר שליט"א בקשני שאברכו להצלחה בענין מסוים, ואני ברכתיו. אולם הפטיר בזלזול: וכי מה שווה הברכה שלי...

להציל תינוקות של בית רבן

חכם יעקב הציל המונים, מקטנים ועד גדולים מבורות נשברים לבאר מים חיים. שנים רבות היה מכתת רגליו בכל יום שני בשבוע לשכונות המרוחקות בירושלים כמו נווה יעקב ועוד. שם היה דופק על הדלתות ומשכנע הורים רבים להכניס ילדיהם לתלמודי תורה. ולא אחת עת אשר שמע על פלוני החפץ כי בנו ילמד מקצוע ולא יעסוק בתורה, היה רץ לביתו אפילו בזמנים טרודים ומשכנעו. פעם אף רץ ישר במוצאי תשעה באב לבית כזה, למרות שעדיין לא פתח את צומו. ורק בקבוק שתייה לקח בחיקו. וכך נעשו בזכותו המוני אברכים ויראי ה' וגדלו להיות ת"ח.

מציל בחורי ישראל – הרסת לנו את התכנית...

בעניין גיוס בחורי ישראל לצבא היה הוא למעשה מראשי העומדים במערכה להציל נערים מכך, ובעת אשר הקימו פלוגות שונות מיוחד לנערים חרדים חלשים היה מטלטל אצל גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א ומחתימים נגד מגמה זו. ולא זו בלבד. אף בחורים רבים אשר התפתו ללכת לשם הביאם לביתו והיה משכנעם לא ללכת. באותה עת אף הלך לבית מרן הגר"ע פישר זצ"ל ומרן הגר"י כדורי ודיבר עמם באש יוקדת, מה יהא על בחורי ישראל שילכו למקום זה ה"י. והרב פישר התפעל מאוד מגודל צדקותו, ושמח כי יש מי שעומד בפרץ. ואילו הגר"י כדורי חתם לו על האיסור. ומגודל זעקותיו בנושא זה, ניגש אל חכם יעקב אחד מהראשים של אותה התארגנות ואמר: "אתה הרסת לנו את הכל" ואילו חכם יעקב כדרכו בקודש, לא משיב חורפו דבר וברגע שעשה את שליחותו על כבוד שמים, נשאר אוהב ומאיר פנים לכל אדם.

עומד בפרץ וגודר גדר!

לא אחת היה עומד בפרץ וגודר גדר, שכן חרד היה מאוד מכל חטא ובפרט בענייני קדושה וצניעות. ובשמעו כי יש איזה סרק של פגם בענייני קדושה וצניעות היה מתחלחל וכולו בוער כאש. ולכך עודד רבים לעורר לשמור על גדרי הקדושה. ובפרט שנשים לא יעבדו במקום המצויים אנשים אף במקומות חרדים. כן אהב מאוד את הזועקים נגד לבוש הפאה נכרית וב"ה זכה וכל בנותיו וכלותיו אינן הולכות בפאה נכרית. וכמו אשר הכריזו בהלוויה. כן היה אוחז שחבישת פאה בדורנו הינה איסור גמור!

בערב פסח בביקור הגר"מ צדקה שליט"א

יום הכנסו לברית היא לידתו...

בנו רבי עובדיה שליט"א אשר נולד לו בן במזל טוב ימים ספורים קודם פטירת אביו. הגיע אל ביה"ח והציג בפני אביו את הנכד החדש, אחרי שהגר"י זצ"ל בירך את הבן והנכד, אמר הבן לאביו: "אבא, ביום שני הברית, אנחנו רוצים שאתה תהיה הסנדק שלנו. הרב זצ"ל השיב לבנו הרב עובדיה "נדבר במוצאי שבת". אך כאמור ביום שישי, השיב את נשמתו ליוצרה. רבי עובדיה התיישב במוצאי שבת ללמוד את הלכות אבלות מתוך ספרו של סבו מרן הגר"ע יוסף שליט"א וכשהגיע להלכות ברית מילה באבלות, הוא גילה כי אביו רבי יעקב מתח קו מתחת לשורות הבאות: "שאף אם נולד הבן לפני פטירת המת, יום הכנסתו לברית היא לידתו, כמו הגר שהתגייר ביום הימלו קקטן שנולד דמי. ונפקא מינה שיש להקל בחומרת האבלות שבתוך י"ב חודש". ויהי לפלא!

בפניא דמעלי שבתא עלה למתיבתא דרקיע

בסמוך לכניסת שבת המלכה נסתלק לבית עולמו. לשם עלה לקבל את שבת המלכה יחד עם מלאכי מרום. ובכך הראו מן שמיא לעיני כל, כי צדיק גמור היה. אשר אף הללו אשר בחייו לא נהגו בו כבוד הראוי, הרגישו כי לא השיגו ברוב מעלתו, ובגודל פשטותו ואמיתותו לא תמיד ידעו להעריכו, אך לאחר הסתלקותו. תורתו וקדושתו הכריזה עליו ברבים. והעולם הרגיש בחסרונו. חבל, חבל, כי נסתלק מעמנו. (המשך נרחב אי"ה בגליון הבא).

ראש ישיבת אור שמח!

גרגירים על הגה"צ ר' חנא מנחם מנדל וינבך זצ"ל – מאת בנו שליט"א

בכל ימי ששי ושבת קודש ובמוצאי שבת קודש אבי זצ"ל היה לומד שעות ע"ג שעות ברציפות, וכל כולו שקוע בלימוד וראשו נשען ע"ג השיש שבבית הכנסת, עד כדי כך שנשאר רשימא קדישא ע"ג השיש בבהמ"ד בבחינת כותלי בית המדרש יוכיחו.

עיניך לנוכח יביטו

דרכו בקודש היה שאת כל שיחותיו היה נותן בעיניים עצומות, והדבר היה לפלא בעיני. בימי השבעה סיפר לי אחי שליט"א, שזה נבע מכח שמירת העיניים, שהיות והרבה פעמים היה צריך לחזק את בית יעקב אלו הנשים בסמינרים וכדו' ולכן גדר עצמו לדבר תמיד בעיניים עצומות.

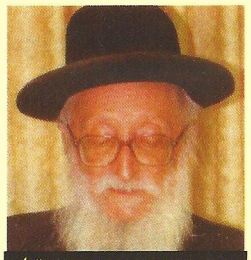

ראש ישיבת אור שמח זצ"ל

בעקבתא דמשיחא היצר נלחם בכל הכח

בתחילת יסוד קו מהדרין, זה התחיל בקו 5 בשכונות הצפון בירושלים, בין קבלת שבת למעריב, אבא נתן שיחה חוצבת להבות אש לעורר את הציבור לנסוע בקו מהדרין. ואז אבא הדגיש בטוב טעם שדווקא בזמן "עקבתא דמשיחא" היצה"ר נלחם בכל כוחותיו בענייני קדושה, ע"פ התוספות יו"ט במסכת אבות דמבאר שכשהיצה"ר רואה שהולכים לנצחו הוא נלחם בכל הכח וב"ה דבריו עשו פירות.

כחיצים ביד גיבור כן בני הנעורים

בשבועות האחרונים עבר בביה"ח טיפול קשה במיוחד, ובהמתנה לטיפול דיבר בכאב עצום על ילדים שסטו מהדרך, בשל המכשירים הקלוקלים ח"י. ואמר שהעיקר בחינוך הוא שהחורים צריכים להגיד לילדים, 'לא' על דברים מסוימים בנחרצות, ועל ידי זה ילדיהם ינצלו ודי לחכימא.

המפתח והחלום

לילה אחד אבא חולם על מפתח אחד שכדאי לקחת אותו, אבא קם בבוקר ודבר החלום עדיין זכור אצלו ואבא לוקח את המפתח, כשאבא מגיע לישיבה אבא זצ"ל רואה בחור עם שערות ארוכות עם מזוודה גדולה עומד ובוכה, אבא שואלו מדוע אתה בוכה? ואז הוא מספר שהמזוודה נפלה ואי אפשר לפותחה ויש לו מזה עוגמת נפש גדולה. אבא מוציא את המפתח מכניס למזוודה ופותח אותה. באותה רגע נפתח ליבו של התלמיד והתחיל לשמוח מאוד, ואמר עכשיו אני נשאר בישיבת "אור שמח" שכן זה היה בליבו שאם המזוודה תפתח בלא הפסד הוא נשאר בישיבה. כך אבא פתח את ליבו ואת לבב רבבות מבני ישראל, זכותו תגן עלינו אמן.

אוהבן של ישראל! – הרה"צ ר' יוסף שוורץ זצ"ל מנתניה אשר נסתלק מעמנו!

מחלל עולמנו נעקרה מרגלית יקרה, איש צדיק וחסיד, אשר שרד את ימי השואה ונשאר דבוק בבוראו ושמח בעבודתו. אהב כל יהודי בלב ונפש בצורה שאין לה כמעט אח ורע, והציל נפשות רבות מרדת שחת. הרה"צ ר' יוסף שוורץ זצ"ל.

רגע לפני שזרקוהו למים הרותחים ניצל...

ר' יוסף היה מספר כי עבר ניסי ניסים בימי השואה, עוד בהיותו ילד קט. למשל סיפר כי באחד הימים החלו הנאצים הארורים לזרוק ילד אחרי ילד לתוך דוד רותח ולשורפם חיים, והוא היה הילד השמיני בתור. משהגיע תורו, וכבר אחזוהו בידם הטמאות בכדי להכניסו פנימה, הגיע במפתיע קצין בכיר ולקחו מידם, והעבירו למקום אחר... והיה אומר: כאשר ה' רצה כי נשאר בחיים לא עזר לאותם חיות אנוש דבר... ומי יודע מי היה אותו קצין בכיר...

הגמרא היא מרכז חיי

בהגיעו לארה"ק בעודו שבור ורצוץ מאימת השואה, נכנס ללמוד בישיבת בית יוסף אצל מרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל. על אותה תקופה היה מספר בערגה, כיצד מרן הסטייפלער הראה לו כיצד לומדים גמרא, ואהבת תורה מהי. עד כי היה אומר הרב שוורץ: "הגמרא היא מרכז חיי".

מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבת התורה

אהבתו לתורה הייתה בחיות מיוחדת, ובפרט לימוד הגמרא היה אצלו כאחד המסתתר ביהלומים. והגם כי בפני רבים היה עושה צחוק מעצמו ואומר כי הינו רק סבא אשר לקח לעצמו חיים קלים ואיננו יודע ללמוד. אך בפועל היה תלמיד חכם הרכון על מסכתות הש"ס באהבה עצומה.

לולי תורתך שעשועי

לא אחת אני כותב השורות ראיתיו עוסק במסכת זו או אחרת, ומיד שראני סגר את הגמרא והחל לשוחח עימי... אף מקורבו הרב יעקב לוין שליט"א משכונת קרית משה בירושלים. מספר: לא אחת התארח ר' יוסף בביתי במשך כל השבת, והיה דבוק בלימוד הגמרא באהבה גדולה. ומתלמוד היה עובר לכל מיני לימודים בספרים שונים. וזאת למרות כי באתגליא עשה עצמו כסבא פשוט המחבק יהודים...

אוהב ישראל ללא גבולות

וכשם שמים רבים של גלים וייסורים לא יכלו לכבות את אהבת התורה של אותו צדיק, הרי שאת אהבת ישראל היוקדת אשר הייתה טבועה בדמו, לא יכל להחביא. כל יהודי אשר נפגש בו היה ר' יוסף מתבונן בנשמתו כי הוא חלק אלוקי' ממעל, והיה מחבקו ומנשקו. האהבה שלו הייתה פורצת החוצה

כינוס לצדיקים: נראים הרב סלמנוביץ זצ"ל ויבל"ט חכם אברהם חי שליט"א והגאון רבי יצחק כהן שליט"א ור' יוסף שוורץ זצ"ל

אוטומטית. עד כי לא אחת רק בחיבוקיו הציל יהודים אשר היו בשאול תחתית ברוחניות ובגשמיות. היו אנשים אשר מרוב הרפתקאות אשר עברו בחייהם, והסביבה הקשה בה גדלו בילדותם, נפלו עמוק בירכתי השאול תרתי משמע. וברגע אשר נפגשו בו לראשונה, הורידו דמעות ואמרו: פעם ראשונה בחיים שמאן דהוא מתייחס אלינו כבני אדם, ואף מחבק אותנו... הללו נהפכו אט אט, ועזבו את דרכיהם, ועם הזמן נהיו בעלי תשובה יקרים.

געגועין לבורא

בטחונו ואהבתו לבורא הייתה במתיקות וגעגועין. בכל בוקר עת היה מתפלל כוותיקין, היה מתעטף בטלית ומתרפק על בוראו באהבה עד אין קץ. והיו מרגישים זאת בחוש ממש כמו תינוק המתרפק על אביו. (ולא בחינם בכל עת אשר ראית אותו נפגש עם ידי"ן הרה"צ ר' נחמיה סלמנוביץ זצ"ל. היית מרגיש כיצד שני יהודים הללו דבוקים בבוראם כתינוקות אחרי אביהם. עד כי כובעו של ר' נחמיה בעת שהותו בחדרו היה לעיתים רבות טיטול אשר סידרו כמין כובע, ומשר' יוסף היה שואלו מדוע נוהג כך? היה משיב במתק לשונו: רצוני להרגיש כמו תינוק אצל אבי שבשמים...).

אני עוד יגיע לבר המצוה שלו...

בכוח התורה ואהבת ישראל אשר יקדה בתוכו, ועוד מעלות אשר היו בו. זכה רבי יוסף ויהודים רבים סיפרו כי נושעו בכח תפילתו. – היה יהודי מסוים אשר הרופאים קבעו כי זוגתו חייבת לערוך הפלה, ואם לא או היא או התינוק ילכו מהעולם ח"ו. רבו של אותו יהודי שלחו לר' יוסף שוורץ, והוא זצ"ל השיב בפשטות: "הכל בסדר, אין צורך בהפלה". הלה עדיין חשש. ורבו שוב שלחו לר' יוסף שוורץ. ר' יוסף השיבו כדלהלן: האם והעובר יחיו לחיים טובים, ואף אני אהיה בבר מצווה של תינוק זה. הלה בעצת רבו קיבל את הדברים. ואכן ב"ה האם ילדה לחיים טובים. וחודש קודם פטירתו, הגיע הרב שוורץ לשמחת בר המצווה של תינוק זה אשר נהיה לאיש. זוהי הייתה השמחה האחרונה בה השתתף ר' יוסף.

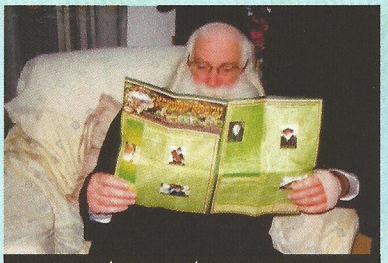

ר' יוסף שוורץ זצ"ל מעיין בגליון קטן זה

הנך יכול להיות סופר סת"ם...

אברך חשוב משכונת גבעת שאול בירושלים שח לנו: בהיותי בחור לפני שנים רבות, לקחתי פעם את ר' יוסף ברכבי, והנה לפתע, פונה אלי ואמר: יש לך ידיים טובות, הנך יכול להיות סופר סת"ם. לא הבנתי למה ירמזון דבריו שכן לא היה לי שום שייכות לכך. לאחר שנים למדתי מלאכת שמים זו, וכיום הנני בחסדי ה' אחד הסופרים המוצלחים...

לא נשארתי חייב...

ידיד גדול היה לרבי הקדוש רבי מיכל מזלאטשוב שליט"א אשר התגורר אף הוא בזמנו בנתניה. וסיפר פעם כי סבל ממיגרנה קשה ובקש את ברכת הרבי מזלאטשוב. ולאחר ברכתו עבר לו הכאבים. אולם סיים ר' יוסף ואמר: לא נשארתי חייב לרבי שליט"א. ולימים עת אשר זוגתו של הרבי נפלה ושברה את רגליה, ברכתיה וחזרה ללכת כאחד האדם.

יש לי פה גדול...

ואכן, לא אחת היו באים אליו מקרים קשים, של יהודים אשר חלו במחלות קשות, והוא היה אומר: אין לכם כלום. והיו חוזרים ועורכים צילום נוסף והכל היה נקי. מקורבו הרב אלפסי שליט"א שאלו פעם: הרי פלוני ופלוני באו אם צילומים ברורים כי הם חולים, וכיצד זה אמרת "אין כלום"? הן אמת, השיב ר' יוסף. כי אכן חולים קשים הם היו. ואני הבנתי זאת. אך אני אמרתי להם 'אין כלום' בכדי לעודדם. ומה אעשה סיים ר' יוסף ואמר: "יש לי פה גדול המשנה מהלכים בשמים".

ר' יוסף שוורץ וידי"ן ר' נחמיה סלמנוביץ זצ"ל

תערכו את הניתוח בבית החולים פלוני

הרב יעקב לוין שליט"א מספר: פעם הוצרכה אחת מבנות המשפחה לעבור ניתוח מסובך בראשה. ומומחי הרפואה הגדולים ביותר המליצו לערוך את הניתוח בבית חולים פלוני. ואילו ר' יוסף קבע חד וחלק, רק בבית חולים אחר (אשר נקב בשמו) לערוך שם את הניתוח. ואכן הניתוח הצליח על הצד הטוב ביותר.

מבני היכלא דדוד מלכא

דבוק היה מאוד בסעודה רביעית דדוד מלכא משיחא. והיה מספר בגעגועים כיצד זכה והגיע לעיתים להשתתף בסעודת מלווה מלכה אצל הצדיק המופלא ר' אברום פיש זצ"ל. ובשנים האחרונות היה מגיע ר' יוסף במסירות בכל מוצאי שבת ליד ציונו של דוד מלכא משיחא במרומי הר ציון בירושלים שם היה יושב בראש הקהל לעריכת סעודת מלווה מלכה. ואף סמוך לפטירתו בא עם מכשירי ההנשמה לסעודת מלווה מלכה, והיה מתחנן לקהל הקדוש: אל תפסיקו סעודה קדושה זו. תמשיכו לערוך אותה ברוב עם ליד ציונו הקדוש. (ולא אחת הפליג בגודל מעלת הזזחירים בעריכת סעודה זו. וכיצד דוד מלכא משיחא מגיע לסעודה ומברך את הסועדים לכבודו – וכידוע מהסה"ק).

הנאהבים והנעימים

ר' יוסף נמנה היה על חבריו של החייט הצדיק ר' שלמה גרין זצ"ל והיה מתרועע עימו רבות. כן היה ידיד נפש של הצדיק ר' נחמיה סלמנוביץ, וגודל האהבה אשר שררה ביניהם הייתה ממש כדוד ויהונתן. וכמה עונג היה לראותם בצוותא נוסעים לציון הקדוש של איש האלוקים רבי נחמן מברסלב זי"ע בכל ערב ראש השנה. כיצד שני ישישים הללו באים בשפלות והכנעה למקום.

חוששני מן הפרסום

ר' יוסף אהב את הפשטות, ורק מתוך אהבת ישראל אשר יקדה בו החלו לנהור רבים לביתו. אולם לאחר שנחלה התבטא בפני כותב השורות: "ראה מה עשה לי הפרסום – רבים מדברים ממני ועושים לי פרסום ועסק. אינני יודע כיצד לצאת מכך". וזכורני כי פעם הוציא לי חתיכת עיתון היו"ל בעיר נתניה, שם הראו את תמונתו וכתבו עליו כל מיני שבחים מופלגים. וזרק את העיתון בזלזול והפטיר: כתבו פה כל מיני שטויות ושבחים של שקר עלי שלא היו ולא נבראו.

גמרתי את התיקון

בתקופת חייו האחרונה חלה קשות. אך המשיך לחזק את הבריות ולשמחן ולעודדן. ובסמוך להסתלקותו, קרא למקורבו הרב אליהו גריינמן שליט"א ואמר: רצוני להיפרד ממכריי ואוהביי. ואמר אז: אני כבר גמרתי את התיקון, ועשיתי את תפקידי בעולם, רצוני לעלות למעלה. ואכן, עלה הוא לגנזי מרומים. לדאבון לב מכיריו ואוהביו הרבים. יהא מליץ יושר עבורנו ועבור כלל ישראלאמן.

עובדא נוראה!

מובא בספר זכות אבות [לרבי מנחם אוירבך זצ"ל נכד האמרי בינה זצ"ל, דף עו עז] בהספדו על הראשל"צ רבי רפאל מאיר פאניז'ל צצוק"ל מח"ס לב מרפא שם כותב בזה"ל:

'אספר לכם מה ששמעתי מפיו הקדוש שפעם אחת ישבתי אצלו סגור ומסוגר בביתו וראיתי אותו נעצב, ושאלתי אותו מה יום מיומים, אמר לי שדואג על צרת ישראל שאוי לו שכך עלתה בימיו שהוא ראשל"צ ואין בכוחו לפעול מהשי"ת שיקרב הגאולה שלימה, ובכה בדמעות שליש, ובתוך דבריו כלאחר יד זרק מפי קדשו דברים אלו 'ברוך שמו יתברך שעל מה שנשמתי נשלח בזה העולם לתקן לכל הפחות לא פגמתי, כי העיקר בדורות האחרונים קודם זמן הגאולה נשלח על העולם נשמות רק לתקן החטא המר (פגם היסוד) רח"ל, וכל זמן שלא ניתקן זה אי אפשר להיות הגאולה, כי המה מעכבים וסוגרים הפתחים מהגאולה, ומשום זה עד שיוסף הצדיק היה חי שהוא היה אחד ששמר הברית כראוי, לא היה למצרים שליטה לשעבד את ישראל בעבודה, וגם אנכי ברוך הוא יתברך שמו ויתעלה מיום עמדי על דעתי לא פגמתי באות ברית קודש לרצון', כן היה לשונו אלי. וכששמעתי זאת ממש נפל אימה ופחד עלי מרוב דמעות שזלגו עיניו בעת שאמר אלי כן.

וגם זה ידוע ומפורסם לכל אנשי עיר 'טוניס' (בערי טורקייא) שקרה לו בעיר הזאת בעת שהיה שלוחא דרבנן בעד עניי צאן קדושים של אחינו מרחמינו הספרדים ה' ישמרם מכל צרה, מעשה נורא ממש כמעשה של התנא רבי מאיר שספרנו תחילה, והמעשה שהיה כך היה, כשבא לעיר טוניס היה אז שם רב וגאון עולם המפורסם רבי יהושע אבצויז זצ"ל, ועטרת ראשינו בבא אליו לעורר אותו על צדקות ארץ הקודש, ולא קירב אותו כל כך בסבר פנים יפות, והוא היה ציר נאמן לשולחיו ורצה בכל נפשו להרבות הצדקה לעניים התלמידי חכמים ויראי ה' ששלחו אותו, אמר להרב הזה אחת אבקש מכבודו שמעתי שיש פה גן המלך, משתוקק אני לראותו ילך כבודו עמי מעט לטייל בגן הזה, וכששמע הרב הנזכר זה הדבר אמר 'חכם מירושלים יש לו תשוקה לילך לטייל בגן!', ולא רצה תחילה למלא רצונו, אך אחרי שהפצירו נענה לו ולקחו עמם עוד איזה מכובדים מעיר הזאת והלכו, כשבאו לשער הפתח מהגן לא הניחו השומרים שיכנסו שמה, ואמרו שעתה אין העת להלך להגן, ובקשו מהם, ואמרו שאפילו אם יניחו אותם לילך יש סכנה גדולה כי בהזמן שאין השעה קבועה לאנשים שילכו יש שני כלבים כמו ארות מלומדים להרוג את האיש אשר הולך בגן, על כן הרב הנ"ל רצה לילך לחזרה, שאל ממנו עטרת ראשינו מה זה [א"ה, מפני שדברו בשפת מקומם לא הבין המו"מ] וספרו לו, אמר אל תפחדו בואו עמי, ולא רצו לילך בשום אופן, ביני לביני ראו שהרב עטרת ראשינו כבר בפנים הגן והולך, צעקו השומרים הלא בעוד איזה רגעים יקרעו אותו הכלבים, והוא בסכנה וצעקו עליו שילך לחזרה, ולא הטה אוזן לקול הצעקות והלך, אחר כך שמעו שהכלבים פערו פיהם ונבחו מאוד ופתאום נעשה השקט, אמרו השומרים חבל על זה האיש החכם שכבר אכלו אותו, והרב דעיר הנז' ושאר אנשים קרעו בגדיהם על הצרה הזאת שהלכו עמו, וממש כבר עשו לו הספד, ואחר איזה רגעים ראו שהוא הולך בהגן והכלבים הולכים אחריו והשלשלאות של ברזל בידו ומנהיג אותם והבגד העליון שלו מכוסה עליהם, כשראו זאת עמדו נשתוממים על המראה הנס הגדול הזה, סוף דבר שאמר להם גם עתה אתם מפחדים, בואו עמי ולא שמעו, והבטיח להם שיכניס את הכלבים בבית החדר שלהם ויסגור הדלת וכן עשה, ואח"כ הלכו עמו בגן, שאל הרב הנ"ל וכי עשה כבודו איזה קבלה מעשית או השתמש בשם, ואמר ח"ו רק אני לא פגמתי בברית הקדש מימי, ומוראכם וחתכם על כל חית הארץ כתיב [בראשית ט ב], ומשום זה לא אפחד שיזיקני שום בריה בעולם, ואח"כ ראו גודל צדקתו והיה ממש קידוש ה' גדול בכל העיר, עד שנתוודע הדבר למלכות והיה מוכרח לעשות שם עוד איזה דברים נפלאים אשר אין עוד הזמן לספר עתה הכל'.

ישמע חכם ויוסף לקח!

לע"נ הר' יהודה בן הר' אלתר הלוי ז"ל. להצלחת דוד בן רחל נ"י, וחיים בן רחל נ"י, שיהיו צדיקים ות"ח מקדשי ש"ש רחוקים מכל חטא.

לע"נ אבי מו"ר הגה"צ ר' חנא מנחם מנדל בן הרה"ח ר' יחזקאל שרגא וינבך זצוקלל"ה.

לע"נ יצחק ניסים בן עליזה ז"ל ולע"נ חנה בת מוזלי ע"ה לע"נ עליזה עזיזה אהובה ע"ה בת שושנה תחי'

לאחר בקשת רבים זכינו להוציא מחדש את הדיסק MP3 של הזוהר הקדוש קריאת האדרא רבא והאדרא זוטא בניגון מפי תלמיד ותיק למקובל האלוק' רבי יצחק כדורי זצ"ל וכידוע שלשון הזוהר מסוגלת לפתיחת הלב ולטהרת הנפש. מומלץ גם לשמיעה ברכב, ולהשמיע לילדים שיהיו גידולי הקודש. הכמות מוגבלת 052-7658044

עזלו אתו ואתכנשו להילולא דבר יוחאי

הרים את הגמרא ואמר, זהו הטעם של האוכל! – שביבים על הגאון העצום האי הסידא ופרישא רבי מנצור בן שמעון זצ"ל

"רבנו החל את לימודו בצעירותו אצל הרידב"ז בעיר צפת, ולאחר מכן המשיך בישיבת 'תפארת הכרמל' בעיר חיפה, שם במשך כמה שנים שקע וצלל בסוגיות הש"ס. חבריו לספסל הלימודים מספרים כי הגאון זצ"ל בתקופה זו היה מרבה ללמוד בספר קצות החושן והיה ממש בקי ברובו בעל פה. תמיד היה מונח קצות החושן על שולחנו והיה מתענג בו במשך שעות.

זבית הלל אומרים נוטלין ומחזירין...

הגאון רבי ברוך שרגא שליט"א סיפר: כשהיה בחור בפורת יוסף נכנס לחדר לימודו של חכם מנצור זצ"ל ולקח גמרא מהש"ס שלו ולרבנו היה חשוב מאוד שיקפידו להחזיר לו את ספריו, אז מה יעשה, יעיר לו? זה לא היה שייך אצל רבנו, אז אמר לו את דברי המשנה: בית שמאי אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים נוטלין ומחזירין והלכה כב"ה, ולא הבין מה רצה בזה ואז הסביר לו כוונתו, וכך היה נוהג תמיד שלא מעיר לאף אחד.

מי שרוצה לקבל יראת שמים

מתלמידיו בפורת יוסף יצאו גדולי הדור ראשי ישיבות ודיינים ומורי הוראות בישראל, אחד מהם הוא מרן הגה"צ רבי משה צדקה שליט"א, ראש ישיבת פורת יוסף גאולה, שסיפר שהיה לומד בכיתה אצל הרב מנצור והיה צריך לעלות כיתה ואביו מרן ראש הישיבה הגאון האדיר רבי יהודה צדקה זצ"ל אמר לו: "לא כדאי לך, אל תעלה כיתה, תישאר אצל חכם מנצור כדי שתקנה עוד יראת שמים". וכפי שהעיד בנו הגאון רבי מסעוד שליט"א: כי מרן הגאון האדיר רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל, שהיה ראש ישיבת קול תורה בשכונת בית וגן, היה אומר תמיד לתלמידיו, מי שרוצה לקבל יראת שמים יסתכל על פניו של חכם מנצור (שאז היה גר בשכונת בית וגן).

כשחכם מנצור מסדר קידושין אין בעיות...

עוד מספרים נכדי רבנו כי פעם אחת היו אצל רב בית כנסת וראו שבסוכתו מתנופפת לה תמונתו של הסבא זצ"ל ושאלו אותו מה קשור הוא לסבא? אמר להם כי חכם מנצור סידר לו קידושין ובדוק הדבר אצל כל מי שסידר לו קידושין שהיה חי בשלום בית אמיתי, לא היה זוג שהרב סידר לו קידושין שהתגרש, כולם חיים בשלום.

בפורים זוגתך תהיה בבית החולים...

בנו הגר"ש שליט"א סיפר: "באחת הפעמים הגיע יהודי לאבא ושוחח עימו. כשיצא ראיתי את אבא שמח, שאלתי את היהודי שמחה זו מה עושה? וסיפר לי שלא היו לו ילדים במשך שנים ולפני זמן בא לבקש מאבא ברכה, ועוד לפני שבא לבקש ברכה אבא אמר לו: בפורים אשתך תהיה בבית חולים, ההוא לא ידע מה רצה ולא הבין פשר דבריו, האם זו ברכה או קללה?... ובאמת בפורים אשתו נפקדה בבן זכר והייתה בבית החולים כדבריו של אבא זצ"ל".

מה אהבתי תורתך

הטעם האמיתי

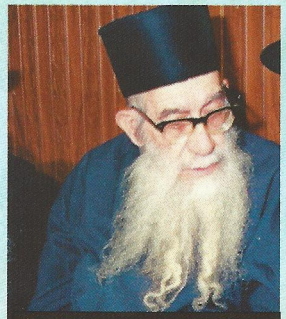
הרב מנצור בן שמעון זצ"ל

עוד סיפר בנו הגאון רבי מסעוד שליט"א: "באחת הפעמים שישבתי עם אבי זצ"ל לאכול, שאלתי אותו איזה טעם יש לאוכל כי ראיתי שאוכל רק קצת לחם, ואמר לי אבא כשהוא מרים את הגמרא שהייתה מונחת מול עיניו: זהו הטעם של האוכל". כך היה אבא זצ"ל ואפילו בזמן שהיה יושב לאכול משהו את רוב הזמן היה מקדיש לקרוא הזהר והמשניות ושאר התיקונים לפני אכילה וככה עד שהיה מתחיל לאכול כבר האוכל היה קר ולא היה שום טעם באוכל.

בדרך לישיבה הסתכלת על צלב...

סיפר הגאון רבי ברוך שרגא שליט"א, כי זוכר הוא שרבנו היה אומר לבחורים בבוקר מה שעשו בלילה. היה תלמיד שגר בקטמון והיה מגיע כל יום לישיבה בגאולה והבחור הזה היה כשרוני ומתמיד, והנה יום אחד הגיע לשיעור ולא היה מבין כלום ולא ידע למה, אמר לו חכם מנצור: אתה בדרך לכאן הסתכלת על צלב, הבחור לא הבין מה רוצה הרב, איזה צלב, אמר לו חכם מנצור: באחת התחנות של קו 4 יש כנסייה ואתה הסתכלת שם, נזכר התלמיד והתפלא מאוד איך ידע רבנו זאת.

לך לארון בצד שמאל למטה

עוד מספרים הבנים כי אחד התלמידים איבד סכום של כסף וגרם לביטול תורה שכולם התעסקו בזה, ולכן אמר לו חכם מנצור: לך לארון בצד שמאל למטה, הכסף נמצא שם, ואכן התלמיד הלך ומצא שם את הכסף. כשחזר אמר לרבנו בהתפעלות: מופת, מופת, אמר לו רבנו: אין כאן מופת, כיוון שידעתי שאתה קצת מפוזר הנחתי שזה שם, ואמר לו כך על מנת שלא יבחין בגודל הנס.

מדוע נצטער מאד

"באסיפת רבנים גדולים שאליה הוזמן אבא, ישבו הרבנים ודיברו זמן רב ואבא שתק, אז אחד הרבנים שדיבר הרבה אמר לאבא: חכם בן שמעון, אין לך מה להגיד? אז אבא אמר לו: אני חושב שמה שכבודו חידש זה נגד רש"י, אותו רב שאל איזה רש"י, ענה לו אבא: במסכת גיטין, פתחו וראו אכן כך, וכשבא לבית היה עצוב משום שאותו רב נבוך, ושאלתי אותו, למה אבא עצוב, הוא אשם בזה שביקש ממך לומר משהו, אך בכל זאת הצטער כי תמיד היה מקפיד בדקדוק רב שחס ושלום אף אחד לא יפגע ממנו".

מה כבר חושך?...

סיפר הגאון רבי נעים אליהו שליט"א: פעם ביום הכיפורים בשעת תפילת נעילה הסתכל לפתע חכם מנצור לבחוץ ורואה חושך, מיד שאל בפליאה את סובביו, מה כבר חושך? התברר כי משקפיו נפלו לו בעת התפילה ולא שם ליבו לזה, כך היה שקוע בתפילתו, לא הרגיש כלום, המושג של תפילה היה אצלו משהו נדיר". בפטירתו של רבינו ביקש שלא יכתבו במצבתו שום תואר של שררה וכבוד אלא יכתבו "אני עבדך בן אמתך מנצור בן שמעון". זכות אותו מלאך בדמות אדם יגן בעדנו אמן.

אשרינו מה טוב חלקנו בהילולא דבר יוחאי

זן של פעם - הרב שנעלם בזמן קבלת פנים לכבודו!

אני לומד קצת עם הבחורים...

פעם נכנס יהודי זר לישיבתו של הגה"צ רבי משה מרדכי סאלאוויצ'יק זצ"ל. הלה שאל את אחד הבחורים, מיהו ראש הישיבה? רמז לו הבחור לעבר הרב. הוא ניגש אליו ושאל: אתה ראש הישיבה? הרב הציץ בו וענה: "אינני יודע" אז מה אתה עושה פה? שאל היהודי. הרב עשה עם ידו תנועת ביטול ואמר: 'אני לומד קצת עם הבחורים'.. זו הייתה תשובתו.

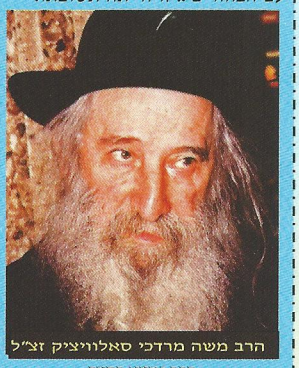
הרב משה מרדכי סאלוויציק זצ"ל

הרב נמצא בחצר

כאשר הגיע פעם לביקור בישיבה גדולה בארה"ב היתה במקום תכונה רבה כשמדובר באחד ממנהיגי יהדות אירופה. משהגיע זמנו לשאת את דבריו לא ידעו המארגנים היכן הוא. חיפושים קדחתניים נעשו. ולבסוף נמצא מתעמק בגמ' בחצר האחורית..

עיניו זלגו דמעות והשירה נפסקה מיד

הרב משה מרכי סאלאוויצ'יק היה רב מזן של פעם גאון מופלא בתורה, ולא פחות בענווה ויראת הבורא. הוא שמר והתריע רבות על צניעות ישראל. ארע פעם באחת המסיבות של הבחורים שרו הם שירים אשר אינם היו לרוחו. הוא כיסה את פניו בידיו. ועיניו זלגו דמעות. השירה נפסקה מיד...

מירושלים של מעלה! – על אחד מחכמי ירושלים ועובדי ה' המיוחדים הרה"צ הג"ר יוסף מנחם ווינשטוק זצ"ל!

עניו מקורי

מאבני החן של ירושלים עיר הקודש היה הגה"צ רבי יוסף מנחם ווינשטוק זצ"ל. מהדמויות הבולטות אשר כולו גדלות ועוז רוח האופייני לדורות קודמים של חסידים ואנשי מעשה, כל מי שבא לשיחה עימו היה מרגיש כי בעצם הוא עוד נושם את האוויר של ירושלים של מעלה, והכל בהצנע לכת. הוא נולד בשנת תר"פ לאביו הגאון הצדיק המקובל רבי משה יאיר ווינשטוק זצ"ל. ובבית זה התפתחה אישיותו ועוצבה דמותו תחת ידי אביו הגדול אשר כבר בצעירותו היה מגדולי הדור בתורתו ובצדקותו אשר כל רז לא אניס ליס ליה בתורת הנגלה ובתורת הנסתר כמו שזה בא לידי ביטוי בשמונים ושלוש הספרים שכתב בימי חייו, ועם כל זה היה נחבא אל הכלים וענוותנותו הייתה כל כך טבעית והתנהג באופן פשטני כל כך ממש לא יאומן כי יסופר. הוא היה עניו מקורי, בבחינת מי אני ומה אני. חפף עליו קדושת הבית בה נולד ובה גודל, חפפה עליו קדושת המשפחה הרוממה והאצילה. בכל אורח חייו היה צנוע, יושב תמיד בזווית כאילו גם הזווית הייתה יותר מדי בשבילו.

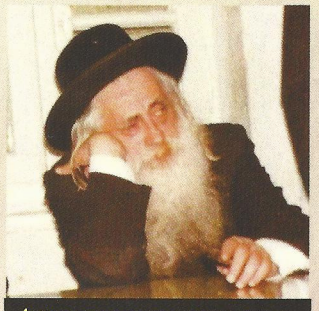
הרב יוסף ווינשטוק זצ"ל

לא פסיק חוכא מפומא

בערוב ימיו אם אחד מנכדיו בא וסיפר סשיים איזה מסכתא או שעמד בכור המבחן, אזי מיד נעשה כיום טוב אצלו, והעניק לו תשורה נאה תוך דברי עידוד להמריצו שימשיך ויתעלה בדרך זו, ולא פסיק חוכא מפומא כל ההוא יומא ולכל מי שנכנס אצלו מספר מיד על הבשורה המשמחת.

מזכה הרבים בהצנע לכת

עוד בצעירותו, כאשר הגאון רבי שלום אייזן זצ"ל ממורי ההוראה בירושלים, היה עוד נחבא אל הכלים, ור' יוסף ידע כי ר' שלום יש בו כח הרבצת תורה ולדרוש ברבים. נטפל הוא אל ר' שלום שיאמר שיעור והוא יארגן לו את השיעור, והיה רבי שלום ז"ל משתמט, עד שר' יוסף ז"ל ארגן לו את החברה הידועה "ארגון יגדיל תורה" אשר במאה שערים, ובה היה ר' שלום זצ"ל אומר שיעורים ודרשות עשרות בשנים, וכשראה ר' יוסף זצ"ל כי החברה כבר מבוססת דיו, אזי הוא נשמט מזה והלך כבר לארגן עוד שיעורים. מה שכבר איש אינו יודע כי ר' יוסף זצ"ל הוא היה היוזם ומארגן להרבה שיעורים משום שתמיד ברח מהכבוד והפרסום, ורק הרבצת תורה עמד לנגד עיניו. וכך חייבים לו את חייהם עשרות מגידי שיעור כי הוא דירבן אותם והמריצם למען יוציאו את כוחותיהם מהכוח אל הפועל.

הכיסופין לשבת המלכה

עבודה מיוחדת הייתה לו בעת בוא שבת המלכה. כיסופין וגעגועין לקדושת השבת נועם הנשמות היתה בוערת בקרבו, ואכן בהגיע יום השב"ק היה אצלו זמן של התעלות מיוחדת מזמן כניסת השבת עד צאתה, החל בהכנתו בערב שבת בלימוד ספה"ק בגודל מעלת השבת, ולאחר מכן בתפילת ליל שב"ק, ועם שובו לביתו לשולחנו הערוך מלווה בנכדיו, או אורח אחר, מתחיל באמירת הזמירות ומתלהב בם, בתוך הסעודה מתבל דברי תורה מספה"ק או חידושים שנפלו ברעיונו וסיפורי צדיקים, מתוך התרוממות הנפש וחי ממש בהם, לאחר הסעודה יורד לביהמ"ד לעסוק בתורה או לזמר יחד בשולחנם של צדיקים עד השעות הקטנות, וכמעשהו בליל שב"ק כך מעשהו ביום הש"ק. אשרי עין ראתה.

זה הסבא שלי

היה בעל חסד נפלא. אך כדרכם של אנשי ירושלים של מעלה הכל היה בטבעיות ובפשטות. בימי אברכותו נרתם בכל כוחו עבור בחור יתום להמציא לו שידוך, ולאחר מכן הקים קרן ויצא לחו"ל להמציא לו כל צרכי חתונתו מכף רגלו ועד קודקודו, ובהקמת הבית לתפארת. וכן היה איזה בחור שנתקרב לדת, והוא קרבו וחיבבו מאוד והיה מאוכלי שולחנו בקביעות בימי חול ושבת וכך סייע לו בחתונתו ובהמשך חייו. וכמו שהבחור היה אומר לנכדים "זה הסבא שלי", כמו שלכם.

קרוב ה' לנשברי לב

פעם בדרכו לשמחת שבע ברכות של אחד מנכדיו פגש בדרך אחד משבורי לב, ומיד קראו בטבעיות לסעודת השבע ברכות וכיבדו באמירת דברי תורה והלה הרגיש שהוא האורח החשוב מכולם, ששומעים לאמרי פיו... וכך ריחם על בריותיו של הבורא ברוך הוא, ויש עוד רבות להאריך אודותיו, אך הגליון צר, זיע"א.

סוד לבישת השק

"דע כי הלובש שק ומתפלל לפניו יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלין כל גזר דין שבעולם בכח סגולת לבישת השק ואין תפלתו חוזרת ריקם." (חסד לאברהם)

"כל הימים שצריך להתאמץ תמיד להעלות בירורי הניצ"ק שנפלו בין הקליפות וזהו ענין השק שלבש יעקב להעלות הניצ"ק מעמקי הקלי' וכמוהו כן כל בניו אחריו צריכין לעשות. (תפארת שלמה)

"אמר רבי חלבו כל מי שלובש שק ומתענה אינו מעבירו ממנו עד שתעשה בקשתו" (קומי רוני)

"ענין השק הוא תיקון גדול לתשובה כי מכניע בזה ד' מאות קליפות כמנין שק, ומוריד הארה מד' מאות עלמין דכסופין" (קהלת יעקב)

ניתן לרכוש שקי עיזים הידועים כסגולה לקבלת התפילה וקירוב הגאולה כמנהג המקובלים הקדמונים. וכן קונטרס בענין השק הכולל תיקונים נפלאים.

להזמנות ב י-ם: 050-4134561

להזמנות משאר הארץ: 02-5868041

בשורה משמחת! יצא לאור בעז"ת "קיצור תורת ההרהור" – על איסור הרהורי עבירה. לבקשת רבים ולתועלת הרבים, נדפס כעת קיצור לספר "תורת ההרהור", שבו נתבארו בקצרה רוב הענינים שבספר, והכל בשפה ברורה ופשוטה באופן שכל אחד יכול להבין. גם נוסף בו סיכום עיקרי הדברים שבספר בצורה של שאלה ותשובה שמקל מאוד על הלימוד. ויהי רצון שיהי' לתועלת הרבים. ניתן להשיג בטל': 03-6166893.

בעזרת ה' יתברך

סדרת

נבוש מלכות

דעת גדולי התורה מאורי ישראל
על ענין המלבושים הצנועים

להפצה חינם

052-7151890 | 050-4113653

ארגון בחגוי הסלע ת.ד 628 עיה"ק טבריא

קול התור המוקד הטלפוני

073-2338833

חגוי הסלע

קול התור אל האור

תורת חיים! – שביבים מזעטים על הגאון המופלא צדיק וחסיד רבי חיים רודריגז זצ"ל שנסתלק מעמנו!

מנופה של שכונת הבוכרים בירושלים עיה"ק נסתלק אחד ומיוחד מגאוני ושקדני השכונה אשר הזכיר בדמותו את אותם המוני חכמים וצדיקים אשר היו מצויים לרוב בשכונה קדושה זו. והגם כי רק בשנותיו האחרונות הגיע להתגורר במקום. אולם רושם כביר עשה על סובביו ובפרט על לומדי ביהמ"ד 'שושנים לדוד' בו ראו דמות מופלאה של שקדן ובקיא גדול בש"ס ופוסקים.

טוב לי תורת פיך

חכם חיים זצ"ל נולד בסביבות שנת תר"פ לאביו חכם מאיר זצ"ל, שהיה יגע כפיים וסוחר בפועלו ודחיל חטאין. בהיותם מתגוררים במצרים למד בצעירותו אצל הגאון האדיר ומקים עולה של תורה בדורות האחרונים מרן הגר"ע יוסף שליט"א, הוא למד אצלו שלוש שנים – גיטין, קידושין ובבא בתרא. בשבתות היה מלמד אותנו איסור והיתר ביורה דעה", היה שח בערגה חכם חיים רודריגז זצ"ל.

רבי חיים רודריגז זצ"ל

שחררוהו בבהלה מהצבא...

בשנת תש"י עלה חכם חיים זצ"ל לחונן עפרה של ארץ הקודש, השלטונות ישר גייסוהו למילואים. עם זאת, פטרוהו מחובת הגיוס בנסיבות מעניינות. היה זה בטקס שנערך במילואים ובמסגרתו התייהרו בצבא על כוחם ועוצמתם בתחומים שונים, ועם תום ההרצאה התפרץ חכם חיים וזעק: אתם הצגתם כח של סוסים ודמיונות של כוחי ועוצם ידי,ודעו לכם כי רק לה' הישועה. וכיצד זה מדברים דברי כפירה והבל? וכך החל לדרוש שעה ארוכה בנושא בדברים חוצבים. הללו נבהלו מאד ומיד פטרוהו מהצבא, שמא יחזיר את החיילים למוטב...

מהעיר רחובות לירושלים עיר הקודש

לאחר שנים אחדות עבר להתגורר בעיר רחובות. ברחובות העיר כונן הרב אימפריה של תורה, קהילת "בית כנסת הרי"ף", שעמד בראשה אשר היתה אבן שואבת להמונים. בשנים אלו, הקים שיעורי תורה לרוב ורבים צמחו משם דיינים ונכבדים, שחבים לו רוב תודות, לעתים היה מגיע אף לירושלים כדי ללמוד תורה מפי חכמים כמו הגה"ק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל ר"י פורת יוסף מרן הגאון האדיר רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל ואביו רבי אליהו זצ"ל ועוד. ורק לאחר הסתלקות זוגתו הרבנית ע"ה בשנת עלה להתגורר בשכונת בית ישראל בירושלים – עיר הקודש, בדירה צנועה עד למאוד.

מדבקין תורה לעדרים

בירושלים מסר שיעורים בבית הכנסת "שושנים לדוד הסמוך לביתו מדי בוקר בנ"ך. ומדי ליל שבת קודש התקבצו רבים להתבשם מניחוח הוד קדומים ולהתבשם מאמרי פיו. חכם חיים היה קולח בדברי תורה, כשכל רז לא אניס ליה. שקדן יחודי היה. הסתפק בתה ובעוגיות למאכל הבוקר, וגם בלכתו בדרך מלמל גמ' ומשניות. מסכתות רבות גרס ושנה, ו'סיום רשמי לא ערך. ילדי ירושלים אהבו להציץ ולהיפגע מהודו והדרו של החכם הישיש, כן חיבבו הם לגרוס עמו משניות, ופניו מאירות כפני השמש.

אני מתפרנס מברכת המזון...

בנו שליט"א סיפר: פעם הגיע לביטוח לאומי לצורך מבדק אם כשר הוא לקרטיונים לקבלת הקצבה. אבי מורי נשאל מהיכן מתפרנס, והשיב בפשטות ובקלילות: 'מברכת המזון' (כלומר בזכות ברכת המזון זוכים לפרנסה כידוע ממרן הבית יוסף).

המתין שעה ארוכה עד שתסור מן האזור...

היה זה פעם כשאישה צדקנית טיפסה בגרם המדרגות המוביל ל"ישיבת שושנים לדוד" על מנת להשביע גרונם של תלמידי חכמים במיני מזונות ומתיקה, חכם חיים, שהה שעה ארוכה עד שתסור מן האזור לחלוטין, זאת למרות שיודעו ומכירו הוא שיכול היה לסוג ממנה ולעבור כדרכו במדרגות בלי להסיט עינו עליה, רח"ל". זוהי שגב קדושתו.

מה השאלה? לכך נוצרנו!

ככלל, גמרא היתה פרוסה לפניו, בכל עת-מצוא. "גם ביום כיפור", מעיד אחד הלומדים בבית המדרש "שושנים לדוד", הוא רכון היה על סידור התפילה, אך מתחתיה גמרא ומשנה". ומה הגיב הרב כשהתפעמו מולו על התמדתו ושקידתו העיונית? "לכן נוצרנו", היה משיב בענווה. כאשר התקשה חכם חיים בקריאה, בשל חלישות עניו, ביקש מאחד מבאי ביהמ"ד להקריא לו מן הספר, ותדיר היה מתקנו החכם בשגיאה, היות שרזי התורה נהירין היו לו.

השגחת ה' על עבדיו

פעם סיפר אחד הנכדים, "הוא ביקש מעמנו לטעום מתבשיל שאותו הייתה נוהגת להכין רעייתו הרבנית ע"ה. לאחר שטרחו והכינו לו הנכדים, הוא הודיענו כי סבתא ע"ה היתה מוסיפה לכך מאכל נוסף ורווי שומן למטעמת. עוד אנו מדברים, ומישהו זר המגיח מבחוץ מניח על השולחן את אותו מאכל. ואז ראו בחוש את השגחת ה' על עבדיו.

צדיק באמונתו יחיה

דבקותו ובטחונו בבורא היה ללא שיור, לא אחת אף שמצבו היה קשה סרב להתפנות לבית החולים, הן בגודל בטחונו בבורא והן מחששות הנובעות מגודל יראתו מהבורא. עד כי פעם רצו לקחתו בשבת קודש, אך הוא סרב, מגודל קדושת השבת אשר בערה בקרבו, ומשפנו לאחד המוצ"ם החשובים בשכונה התבטא: אם זהו רצונו של הצדיק שב ואל תעשה עדיף. (כנראה שהגם כי מדובר היה בפיקו"נ אך היה אפשר להקל מפני צערו של הצדיק)

ברוך שומע צעקה!

גם בשבתו פעם בבית החולים, כאשר ביקש להתפנות לביתו באומרו כי די לו בהשתדלות ברפואה זו, ניסו בני המשפחה להניאו מכך מחשש לשלומו, אך סירב. משראה שאין מסייעים לו פנה בגפו, לבש מחלצותיו ובכוחות לא-לו ביקש לצאת לביתו. משהגיע לביתו אמר 'ברוך שומע צעקה'.

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

לא פסיק פומיה מגירסא", קיים זאת כפשוטו ממש. התורה היתה חדוות חייו ולא הפסיק מלמלמל בה, גם בדרך. פניו אחוזי נהרה היו תדיר. אחד מחשובי התלמידי חכמים בירושלים, התפלל עמו בתפילת הנץ, שבה התמיד ארבעים שנה, אלא שהגביה קולו בברכות השחר. "אתה גורם לי להפסיק מחוק לימודי", גער בו בעדינות. כל כך היה דבוק בתורה ללא הרף. אשריו ואשרי חלקו בעולם העליון, שם מסכתות הש"ס מלווים אותו בשבילי גן עדן. ממרומים יהא מליץ יושר עבורנו כי נזכה לעובדה את ה' כל ימי חיינו בתורה ותפילה ומעש"ט רחוקים מכל חטא ועוון אמן.

נס פורים התשע"ג- עובדא מופלאה!

ילדת האמבולנסים פילחו את השקט האופייני לגבעה ב' בביתר עילית, ושפתותיהן של עקרות בית התחילו למלמל פרקי תהילים. דקות ספורות לאחר מכן, כבר נתפרסמה הידיעה: אחד הילדים אצל המטפלת המסורה הגברת ז. תחי' בלע תחיכת קניידלאך בצורה לא נכונה, והיא נשאבה לו לתוך הקנה. פניו של הילד נהיו כחולות, ולקול זעקתן של השכנות הוא החל לפרפר. המטפלת המבוהלת אשר הבינה שרק נס גלוי יכול לשנות את המצב, ולהחזיר את הילד להוריו, פרצה בבכיות נוראיות ופנתה לבורא עולם והתחננה, רבש"ע את הנשמה אני מוסרת עבור הילדים שלך, אנא רחם עליו, אנא הושיעה נא. אך כבר חולפים כמעט שלוש דקות שהילד ללא חמצן והתקוה הולכת ודועכת. אנשי ההצלה כבר הרחיקו ממנה את הילד כדי שלא תראה בעינה את הגרוע מכל. ופתאום כמין הארה שמימית ירדה אליה מן השמים והיא הכריזה בקול צעקה ובכיה: רבון העולמים אני מבטיחה לך אם תחזיר לי את הילד אני מורידה את הפאה לצמיתות, גם לשמחות אלך רק אם מטפחת!!! ולמול עיניהם המשתאות של עשרות נשים מהשכונה נס! נס תחית המתים של ממש! הילד החל להשתעל ותוך שניות ספורות פלט את הקניידלאך ופקח את עניו הטהורות כמי שאומר תודה לך, בזכותך אני שוב פה. אנשי ההצלה שיודעים כבר שאחרי תקרית שכזו, נגרם בדרך כלל נזק בלתי הפיך, מיהרו להודיע למטפלת שעדיין צריך רחמי שמים מרובים והם לוקחים אותו לבדיקות מקיפות. אולם חסדי ה' כי לא תמו והתשובה לא איחרה מלהגיע: הילד בריא ושלם! הכריזו הרופאים. ותוך ימים ספורים לא ישאר על פניו זכר מכל התקרית הזו. שכנות רבות שהיו עדות וראו בעינם את ישועת ה' אמרו: תמיד שמענו סיפורים על ישועות מעל דרך הטבע לנשים שהחליפו למטפחת צנועה אך לראות את זה בעניים זה כבר ענין אחר. הם קבלו על עצמן גם הן קבלות גדולות בצניעות ועברו לכיסוי ראש צנוע מתוך ידיעה והבנה ברורה כמה נחת רוח יש לאבינו שבשמים מכל אשה ובת המקבלת על עצמה ללכת בצניעות אמיתית ושלימה. אכן הקניידלאך היה אמנם שליח קצת מפחיד, אך כבר אמרו חז"ל במסכת ראש השנה (ג,) וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא בשעה שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את ליבן לאביהם שבשמים היו מתרפאים... יהי רצון שיזכה הילד לגדול לתורה ומצוות ולחופה ולמעשים טובים יחד עם כל ילדי ישראל וזכות זו של כל אותן נשים שהתחזקו ושיתחזקו בעזרת ה' תעמוד לו ולדורותיו אחריו אמן. שולח עובדא זו מסר בידנו לפרסם מס' טלפון של בעלת העובדא, אך אנו החלטנו לא לפרסמה בכדי למנוע טלפונים מיותרים, מי שבכל זאת חפץ לברר לתועלת, יוכל לפנות לשולח העובדא והוא ימסור לו את מס' הטלפון, לפרטים טל': 052-7652509

~מכתבים ותגובות~

לכבוד מערכת העלון הנפלא, ברוכים תהיו! רציתי להביע מעל במה חשובה זו, נקודה נחוצה למחשבה. הנה בתקופה האחרונה נוכחים לגזירת הגיוס ותעלולי הצבא הנוראים בגופם ובנשמתם הטהורה של בחורי ישראל, המזעזע כל נפש. עד שגדולי הדור קבעו נחרצות "שגיוס בנים" במצב הנוכחי הוא ממש בכלל "יהרג ואל יעבור"! וכל המתבונן למה באה עלינו הצרה הזאת – נראה פשוט וברור בתגמול של "מדה כנגד מדה", שגם אנחנו לא נזהרים כראוי בשמירתם וקדושתם של צעירי צאן קדושים. כי לדאבוננו המציאות היום לרוב, שהרבה אברכים שבבחרותם נזהרו מכל שמץ חטא, ושמרו עיניהם והליכותיהם בשיא הקדושה והצניעות, ואילו מיד לאחר נישואיהם פורקים מעליהם עול הצניעות והקדושה בצורה שלא תאומן. וכבר שמעתי מפי הגאון הצדיק רבי מאיר ברנדסופער זצ"ל שהאיסור של "ולא תתורו" שייך אצל נשואים בדיוק כמו אצל רווקים!!! וכן לצערנו נשותיהם של אלו לבושות בהיפך הצניעות, וכן התנהגותם והליכותיהן בבית ומחוץ איומה, ואין פוצה פה, והרי הורונו חז"ל "הבא לטהר מסייעין אותו", לכן אם אנחנו נשתדל לתקן פירצה זו, ונרבה ונשריש טהרה וצניעות בקרב הצעירים, שגם אחר נישואיהם ישארו בקדושתם, ולא יאבדו חלילה היראת שמים והקדושה שרכשו כל השנים, ואז בוודאי יסייעו לנו משמים שלא יארע שום מכשול ע"י הצבא וכדומה לו. ברוב תודות וברכת הצלחה למזכי הרבים בקדו"ט י.ג. שטיינמץ ירושלים.

לכבוד מערכת העלון הנכבד והחשוב, דור עקבתא דמשיחא. מצ"ב סך 200 ש"ח. עבור שקיבלנו ע"ע שאם נמכור את דירתינו נתרום עפ"ז הנ"ל להוצאת העלון, וב"ה תוך שבועיים מכרנו בנקל ובמחיר הולם. בנוסף רצינו לומר שעלונכם מחזק מאור בענין הצניעות, ומעודד את חובשות כיסוי הראש להמשיך בדרכם הנכונה. מש' שרגא ירושלים.

לכבוד מערכת עקבתא דמשיחא אם אפשר לפרסם חיזוק זה ותודה מראש. שמעתי מהרב הגאון רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס "גם אני אודך" מפה בני ברק (שזכה עתה ועדיין ספר "פרדס יוסף" על הגדה של פסח) בשם האדמו"ר הקדוש והטהור משומרי אמונים זיע"א בעל "חוקי חיים" שנסתלק מעימנו עתה, שאמר על מאמר חז"ל "לעולם יכור אדם כל מה שיש לו ויקנה מנעלים לרגליו" שראוי לאדם לשלם כל הון שבעולם כדי לשמור ולנעול את רגליו שלא יהו מצויות ח"ו במקום שיש ניסיון ויצה"ר ולא יעשה חשבון לממון 'רק שברו על ה" וכשצריך לנסוע במונית ינסע דווקא במונית ולא באוטובוס שיש בו נסיונות, ועל אחת כמה שלא ילך במבואות המטונפים בשביל כל מיני מבצעים כי אין הצד שווה בנזק המלך – וחי"ת הוא מלך העולם ומשפיע שפע טוב לעושי רצונו. וזה מה שאמרו חז"ל 'ימכור כל מה שיש לו ויקנה מנעלים לרגליו' לנעול אותם שילכו רק בדרך נקיה וקדושה. וכמה נאים הדברים למי שאמרם רבנו ה"חוקי חיים" זיע"א שהיה כל ימיו סמל הקדושה ושמירת העיניים. בברכה אביד"ן בני ברק.

לכבוד הע' החשוב עקבתא דמשיחא שלום רב! אני אמא לשתי ילדים בעלי לקות מסוימת, לקראת ילדי השלישי הבטחתי שאם בעז"ה אזכה לילד בריא ושלם. ותהיה לי לידה קלה באמת אתרום 52 ש"ח עבור העלון. ובס"ד זכינו גם לברכתו של פאר הדור מרן עטרת ראשינו הרב עובדיה יוסף שליט"א שהאציל עלינו מברכותיו. ובחסד ה' זכינו לכל השפע הגדול הזה, ראינו ניסים בעיניים השבח לבורא. (ובנוסף אחותי תורמת 20 ש"ח כדי שתזכה בקרוב להקים את ביתה עם בן תורה אמיתי ירא שמים בשמחת הלב ובקלות) מ.ד. ירושלים

לכבוד העלון היקר עקבתא דמשיחא, רצינו להודות לכם על זיכוי הרבים והחיזוקים הרבים שהינכם מחזקים. וכן רצינו לפרסם שהיינו צריכים ישועה גדולה, ואמרנו שאם הכל יעבור לשלום נתרום לכם ואם תוכלו לפרסם שזכות התרומה עמדה לנו. חזקו ואימצו. מש' מימזון אופקים.

לכב' הרב הי"ו. הייתי זקוקה לישועה גדולה, והבטחתי שאם יבוא לי הישועה, אתרום סך 180 ש"ח לעלון, ובחסדי ה' יתברך, נושעתי. מצורף סך 180 ש"ח תרומה לעלון הקדוש "עקבתא דמשיחא", כפי שהבטחתי. ולפני מספר ימים אבד לי מסמך מסוים שחשוב לי מאוד, והבטחתי שאתרום שקל ושמונים אגו' לעלון, ותוך זמן קצר ביותר מרגע שהבטחתי מצאתי לפתע את המסמך במקום בלתי צפוי. אז מצורף גם סך זה לעלון הקדוש בברכה שיינדל בן הר.

לכבוד מערכת העלון הנפלא "עקבתא דמשיחא". ברצוני להלל ולשבח את התוכן המושקע הנפלא והמחזק. נושעתי בדבר מסוים מעל הטבע ע"י חיזוק בתפילה ושינון הסגולה "שאין עוד מלבדו" ש"הניסיון" זהו האמצעי להשגת המטרה, והמטרה האמיתית היא התפילה, והמלכת הקב"ה עלינו ולהבין שהכל מאיתו יתברך והוא סיבת הסיבות, ובמאמר פיו נברא העולם והוא שליט על הכל, ואין אדם נוקף אצבע מלמטה אם לא מכריזין עליו מלמעלה. ולהתחזק שהכל מאיתו יתברך!!! ברוך השם ראיתי ישועה גדולה, ולכן אני תורמת לעלון 100 ש"ח. ש.ג. קרית ספר.

לכבוד מערכת "עקבתא דמשיחא". לאחרונה החלה להתפשט מגיפה נוראה, נשים חרדיות לא חושבות לרגע על החרבן שהם מעוללות, ומסתובבות ברחוב ורגליהן גלויות, וזו התוצאה ממה שחדרו אצלנו מנהגי בנות נכר, קיצור הלבוש והליכה בגרבים שקופות (שדינם כערווה מגולה, ע' שו"ע סי' ע"ה ס"ה) ובצבע הגוף (חוכא ואיטלולא, לכסות ולהשאר במראה רגל מגולה) ובחלק ממוסדות החינוך יש המדריכות את הבנות בדוקא לקצר את הלבוש, וללכת בגרבים במראה גוף מגולה בטענה שזו היא הצניעות. בכל הדורות הלכו בצניעות בלבוש ארוך ורחב המכסה את כל הרגל וצורתה (כמ"ש הגרי"ח זוננפלד, הבא"ח, השומר אמונים ועוד). הרב יהודיוף זצ"ל מעיד על חמיו הבבא סאלי זיע"א: הקפיד מאוד על לבושי הנשים שתלכנה בשמלה ארוכה שתכסה עד העקב עכ"ל. יצר הרע המציא שלבוש ארוך זה חוסר צניעות, והוסיף לשקר ולאוסרו משום "חוקות הגוים" (כאילו שבפריז מקור הטומאה והתועבה הולכים בלבוש ארוך, הרי משם בא כל קיצורי הבגדים) מי שביזו להשפיע על משפחתו לכסות את הרגל בצניעות אמיתית, זכות הרבים תלויה בו. (והמעוניין בהוספות בעניין יפנה ל"נפשינו" טל': 052-7652509) ש. מזרחי.

הערת המערכת: מגיעים אלינו המון מכתבים ואת רובם אין לנו מקום לפרסם. ויש גם מכתבים שהגם כי תוכנם חשוב אך אין שייך לפרסמם ברבים מפני טעמים שונים של חולשת המוחין המצוי בדורנו. כך שאם אין מסר מיוחד אין צורך לשלוח מכתבים. ובכל אופן ישר כח לכולם.

ויבוא יעקב שלם! – הגאון האדיר מגדולי פוסקי דורנו רבי יעקב בלוי זצ"ל – חבר הבד"ץ ובעל "הפתחי חושן" אשר נסתלק מעמנו!

מתעכב, לאחר זמן רב אמר לו שאפשר כבר לסגור את הספרים, תוך כדי שהינו מוסיף ואומר: בטח הינך מתמיה על מה ולמה איחרנו היום יותר מהרגיל? ובכן הודיע לך כוונתי ואקווה שתצטרף עימי ותעזור לי במטרתי, הרי הינך יודע שהיום היה שלג וכפור בעיר, והנה כאן סמוך נראה ונפלו עצים ומפריע מאוד להולכי דרכים, בפרט בצירוף הקור אשר על פני הארץ, וקשה הדבר מאוד להולכי בית המדרש בבוקר לבוא בי היכנ"ס. ועל כן עתה כאשר כל תושבי השכונה כבר נמים את שנתם ואין רואה, הנה אנוכי יוצא אל הרחוב ללקט את העצים שנפלו ולפנות דרך לבאי ביהכנ"ס. ויצאו שניהם יחדו למשך שעה שלימה ועסקו ועמלו בקור הלילה בהשקט ללא שידע מזה אף אחד.

היכן אני יכול למצוא את הרב בלוי?...

"חתנו של הרב אורי זוהר שליט"א הגיע להתגורר בשכונת פאג"י. כאשר באחד הימים צצה שאלה כלשהיא בביתו, ביקש הכרעת רב בעניין. הוא שאל את שכניו היכן גר רב השכונה והללו הפנו אותו לבית המדרש, שכן באותה שעה, ישב שם הגר"י ולמד. השואל מיהר לשים פעמיו אל המקום ומשחצה את מפתן בית המדרש – ניסה לתור בעיניו אחר הדמות המבוקשת. הוא הביט ימינה, הסתכל שמאלה, אך לא מצא את שאוותה נפשו. תמיד הוא דמיין את הרב, שאותו לא ראה מעולם, רכון על סטנדר בצמוד לארון קודש, או מסתגר בחדר הדור, אפוף ספרים, כיסא מכובד, שולחן ומנורה מעטרים אותו. אך לא מיניה ולא מקצתיה.

הרב יעקב בלוי זצ"ל

אין חדר ואין סטנדר... "השואל הבחין ביהודי מבוגר, המצטנף בירכתי בית המדרש, שרוע על ספסל, מחזיק גמרא בידו ושקוע בה ללא משים במה שקורה בסביבה. 'יסלח לי כבודו' פנה השואל אל הלומד, 'שמא ואתם יודעים היכן אני יכול למצוא את הרב בלוי? הגר"י אמר לעברו: 'כן, איך אני יכול לעזור?' הלה נבוך לרגע, כמעט איבד עשתונותיו... 'אני מדבר עם הרב בכבודו ובעצמו?' ניסה להבין שוב אל מול מי עומד... 'נו כן', ביטל הגר"י את הרושם במחי יד, 'אתה רוצה לשאול שאל'..."

הרי למדנו לש"ש ובודאי היא תבריא

החברותא הגר"נ לינדר שליט"א סיפר: יום אחד הגעתי ללמוד עימו, והוא איננו! חיכיתי ליד הדלת, דפקתי ודפקתי ואין עונה לי. לפתע אני רואה אותו מלמטה מגיע ואז הוא אומר לי שהרבנית מאושפזת בבית החולים והיא נמצאת במצב של קריסת מערכות, הריאות לא פועלות וגם לא הכליות. באותו היום לא אכל ולא נח כל היום "אין בין דערהרג'עט" היום אי אפשר ללמוד. אמרתי לו אז: אולי נלמד מעט, אם לא נלמד חמש שעות אז נלמד לפחות רבע שעה. אמר לי: סיזסט גערעכט! הבה נלמד רבע שעה! והרבע שעה הזאת נמשכה עד השעה שתיים עשרה בלילה! כשהוא נכנס לסוגיא, לא היו לו שום מעצורים הוא שכח מכל העולם. היה זה אחרי יום שלם בבית החולים, הרבנית הייתה במצב של קריסת מערכות, לא אכל ולא שתה והראש שלו בכלל לא היה במקום, התחיל ללמוד רבע שעה ולפתע מצא את עצמו בשתיים עשרה בלילה ועדיין בסוגיא. אחרי שגמרנו ללמוד את הסוגיא היה שרוי בשמחה גדולה ואמר לי: הרי כל מה שלמדנו עכשיו בוודאי היה לשם שמים, לכן אני בטוח שהלימוד הזה יעזור לזכותה שתבריא מחוליה. למרבה הפלא, הרבנית התאוששה ויצאה מכל הבעיות הרפואיות והבריאה לגמרי, אחרי שהיא הייתה במצב של קריסת מערכות!

שבר אנטנות על ראשי גגות...

בתקופה שנתפשטה צרת הטלוויזיה הטמאה, היה יוצא בלילות בכבודו ובעצמו עם אחד מבניו לשבור האנטנות שהיו על ראשי הגגות, וכך ביער את הכלים הטמאים מקרב שכונתו. מי שמע מסירות נפש כזו, תרתי משמע. וגם אחר שנתפשטה צרת הכלים הקלוקלים בשנים הללו (האינטרנט והאייפון ושאר מכשירים העולים בטומאתם עשרת מונים על הטלוויזיה – ומה יהא עלינו ה"י) היה עומד ומזהיר בדרשותיו שלא ליגע באלו וכיוצא בהן.

חושש אני מפני סרכה דמתן שוחד.

פעם הסיע מאן דהו את הרב ברכבו. למחרת הופיע לדיון בשערי בית הדין. הרב התחלחל: זהו חשש שוחד דאורייתא! וסירב לראות את פניו. עוד עובדא מעין זאת ארע לפני כשנה, עם ההידרדרות במצב בריאותו, נרכש עבורו מכשיר פיזיוטרפי כלשהו. מומחה בדבר הציע את עזרתו וסיכם לבוא מידי שבוע לבוא לבית הרב בשיכון פאג"י, על מנת לסייע בהפעלת המכשיר. יום לפני המועד המסוכם להגעה, והנה מופיע האיש להירשם לדין תורה בבית הדין הגדול שבירושלים. הגר"י בלוי זצ"ל שלח אחר האיש, והודיע לו: לא תבוא עוד אל ביתי לסייע לי, שכן חושש אני מפני סרכה דמתן שוחד. זכותו הגדולה תגן בעדנו אמן.

אביו המתין לו ארבע שעות...

עברו ב' שעות הלך אביו מו"ה ברוך יודא זצ"ל לחפש אחריו, ומצאו בחדר צדדי בבית המדרש שבשכונת בית ישראל, והמתין לו שיגמור לימודו ויחזור לביתו כי לא רצה להפריעו מהתמדתו, ועמד כך אביו שם עוד ארבע שעות עד אשר סגר את הגמ', ואז ראה את אביו ממתין לו להחזירו לביתו.

"אחת לכמה דורות"

הגר"י בלוי היה גאון אדיר אשר זכה לחבר עשרות חיבורים במקצועות הסבוכים ביותר בהלכה – דוגמת דיני ריבית וכיוצא בהן. "אחת לכמה דורות", "יורד לעולם גאון יחיד שמזכה את כלל ישראל בספר נדיר, שבלעדיו לא יכול העולם התורני להסתדר. לצד גאונות בתורה, צריך חכמה יתרה על מנת לחבר ספרים דוגמת ספריו של בעל 'פתחי חושן' על הלכות ריבית, עירובין וכיוצא באלה. גאוני עולם לצד פשוטי העם מוצאים בהם את שאוותה נפשם. (כך התבטא הגר"א שלזינגר שליט"א)

בן אדם לחברו

"ולצד ספריו הנוגעים להלכות שבין אדם למקום – חיבר רבי יעקב בלוי ספרים רבים בחושן המשפט, בדברים הנוגעים לבין אדם לחברו. זהירותו שלא לפגוע ביהודים הייתה יתרה אצלו ומתוך כך בירר וליבן סוגיות חמורות בחושן משפט.

תורה שלי נתתיה לך...

בימי השבעה סיפר בעל העובדא יהודי ת"ח מבני ברק, הלה פנה פעם אל הרב לבקש הסכמה על ספרו אשר כתב בהלכות עירוב תבשילין, הרב עבר על הספר וראה כי טוב הוא, נענה ואמר לו: ראה נא יקירי, הסכמות על ספרים אינני כותב, אולם זאת אוכל להיות לך לעזר, יש תחת ידי תכריך כתבים מה שהכנתי לעצמי ספר על הלכות אלו, אתן לך אותם שתעיין בהם ואם תראה בהם דבר טוב שתוכל להכניס לספרך תעשה כן, אולם תנאי התנה עימו לבל יכתוב שקיבלו ממנו, ואכן הלה הוציא ספר חשוב ותוכו רצוף אהבה מיגיעת התורה שעמל עליה הרב ואיש לא ידע איזה טובת עין נהג בו ותורה שלי היתה נתתיה לך.

תנו לי לנסוע באוטובוס, אני נזהר שם...

גם לאחר שנתמנה לדיין בביד"צ היה ממשיך לנסוע אל ישיבות הביד"צ באוטובוס קו ארבע. פעם אחת הגיע היו"ר הרה"ג רבי גרשון שטמר זצ"ל ושאלו, הייתכן שדיין וחבר הבד"צ יסע באוטובוס? אמר לו: ר' גרשון, אתם רוצים לקלקל אותי, תנו לי לנסוע באוטובוס, זה בסדר, אני נזהר לא להיכשל במראות אסורות. וטוב לי כך, תעזבוני לנפשי.

במשך כשעה ליקט את העצים

החברותא שלו שהיה לו שיעור קבוע עימו בשעות הלילה סיפר: לילה אחד מלילות החורף הקרים בא ללמוד עימו כרגיל בשעה הקבועה, וישבו ללמוד כדרכם עד השעות המאוחרות ביותר, אולם איחר את סיום לימודו בזמן ניכר, והוא לא שאל את הרב מדוע

כחיצים ביד גיבור

באחד הימים שחו ביניהם כמה אנשים על הקלקול המתרבה והיאך כמה וכמה בני ובנות ישראל נעקרו מן הקדושה – פנה אליהם הגה"ק רבי מרדכי שרעבי ואמר: "אתם כעת צועקים על הקלקול! וכי כעת מתחיל החינוך? לו היו נזהרים לשמור על ילדי ישראל בעודם בגיל ארבע לבל ישחקו ילדים עם ילדות. וילדים היו מתחברים רק עם ילדים ולא באים במגע עם ילדות וכן להיפך – אזי לא היו קלקולים"...

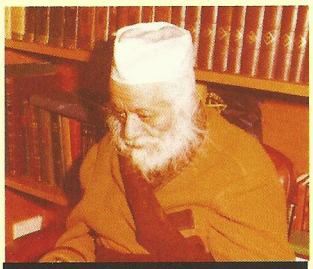

הרב מרדכי שרעבי זצ"ל

וכמובן שגם הילדים יתחברו רק לילדים יראי ה' שפיהם קדוש ועינם ואוזנם רואים ושומעים בבית רק דברי קדושה ולא ח"ו להיפך. – והיה הרב שרעבי זועק על אנשים המרבים בשיחה עם הנשים הגורמים רעה לעצמם. ופעם בעת שנודע לו על אחד מבאי בית מדרשו שהרבה שיחה עם נשים וקלות ראש – זעק ברבים באמצע שיעורו בגודל חומרת העוון: "אם לא יחדלו ההלו המרבים בשיחה עם הנשים ממעשיהם אזי שבל ידרכו רגליהם יותר בבית המדרש!"...

"קבלתי מענה מרבי שמעון"... היישועה אשר פעל הרה"צ ר' יוסף וולטוך במרון! – ליומא דהילולא!

הרב מאיר שלום גור אריה שליט"א שח לנו בהתרגשות: בליל הילולת הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זיע"א (בעל המחבר 'עטרת צבי' וספר 'סור מרע ועשה טוב' ועוד, נלב"ע י"א תמוז תקצ"א) נסעתי לציון התנא האלוקי רבנו שמעון בר יוחאי זיע"א. כשהגעתי למירון, בבואי לעבר הציון הקדוש, ראיתי קבוצת יהודים בני עדות המזרח עורכים שולחן, והם הזמינו אותי להצטרף אליהם לסעודה.

הבבא מאיר זצ"ל רבי יוסף וולטוך זצ"ל

שאלתי אותם: "ולשמחה מה זו עושה? מה הסיבה לעריכת סעודה כאן היום?" הללו הסביר לי, כי כעת עורכים פה סעודת 'ברית יצחק' (כנהוג בקהילות קודש של הספרדים יצ"ו לערוך לימוד בלילה שלפני ברית המילה) ובתוך כך שחו לי סיפור מעניין על אבי הבן: לפני שנים רבות, אבי הרב מאיר זצ"ל הגיע אל הרב יוסף וולטוך זצ"ל, בעל המחבר "ספר הזכרון" ו"ספר הזכרון לבנים" ו"ספר הזכרון לבנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות" ו"ספר הזכרון לבנים ובנות וב